

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 5 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
--	--	---	--

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Lapunk jelen számával a **kilenczedik** évfolyam első negyede lejárván, tisztelettel kérjük annál fogva a t. közönséget, hogy e lap további megrendeléséről mielőbb gondoskodni sziveskedjék, nehogy a szétkül-
désben fenakadás történjék.

Előfizetési ára

postán vidékre, vagy helyben házhoz hordva:

Egész évre	5 frt. — kr.
Fél „	2 „ 50 „
Negyed „	1 „ 50 kr.

Fordul a koczka-szerencse.

I.

Ha lehet azért valakit vétkeltetni, hogy Kecskeméten a politikai pártok ellentétes állása tíz év óta sem igen szűnik, bizonyára nem a „Kecskeméti Lapok” adtak okot arra, hogy ez úgy legyen: mert ha e lapokban az egyetértés áldásairól s a pártküzdelmek káros behatásáról szóló őszinte jóakarató közleményeknek csak felét is polgártársaink elfogadták volna, — most már legkevésbé lenne értelme az olyatén kifakadásnak, de hazafias irányú szép ohajtásnak, mely a „Kecskemét” helyi lap legközelebbi 12-ik számában közöltetik.

De a helyi lapok közleményei még eddig oly hatást sohasem fejthettek ki, mely az egyetemes helyi közönségre általában kiterjedhetett volna: mert gondoskodva volt arról, hogy a vakon vezetett párt igazhívó tagjai az illetén közleményektől légmentesen elzárva maradjanak; példákat tudnánk arra felhozni, hogy közelebbi mult évtizedben a „Kecskeméti Lapok” még tiltott olvasmányt képeztek az akkor fenállott „balpárt” tagjaira nézve s némely polgártársaink pártfegyelemből arra előfizetni nem is bátorkodtak, de a hol kaphatták igen szívesen megolvasták.

E körülmény bátorít minket arra, hogy válaszul a „Kecskemét” legközelebbi 12-ik számának jóakarató főczikkére lapunk egy-pár régibb közleményét ugyane tárgyra vonatkozólag ismételjük; melyek közül az egyik 1869-ik évi szentgyörgy napján keltezve imígyen volt megírva:

„Háromszáz év előtt egész Európa minden népe a vallásszabadságért küzdött; most egész világ minden nemzete a népszabadságért folytatja küzdelmeit.

Akkor minden ember, pap, katona, kalmár vagy földműves — mint mondani szokták — vallás-csinálással, hit-igazgatással foglalkozott; most minden ember, apraja nagyja politikával, ország-kormányzással bibelődik.

Akkor egy részről a hitörjögés setét alakjai s a lelkiismereti zsarnokság vad rémei minden lépten nyomon mutatkoztak; míg más részről a vallásszabadság igaz apostolaival csak igen gyéren találkozhattunk.

Most általában a politikai rajongás korszakát éljük.

A vallásszabadságot már a világ legtöbb nem-

zete kivivta s megszilárdította: kezeskedik a történelem szellemének következetessége, hogy a népszabadság is általános diadalt fog aratni.

A történelemre hivatkozással jelezni akartuk azon megdönthetetlen igazságot: hogy egy nemzetnek, néposztálynak, vagy községnek saját körében mindig voltak, mint máig is mindig vannak oly kötelességei, melyeket a közvetlenül hozzá nem tartozó ügyekért mellőznie, vagy divatos eszmékért bűnösen elhanyagolnia nem szabad.

De maradjunk Kecskeméten.

A mi jó emlékezetű őseink is átérték a hitújítás keserű küzdelmeit; de a kedélyháborító vallás-viták ama véres korszakában igen szépen megfértek együtt, mindamellett is, hogy e város népe vallás dolgában teljesen két táborra szakadt.

Harmincz évnél tovább egyetlenegy templomban felváltva tartották istentiszteletüket a római katolikusok és a Luther új tanait elfogadott kecskeméti polgárok.

1564-ik évi husvét szerdáján Végh Mihály főbíró házána mindkét fél vénei összegyülekeztek s irott szerződést készítettek a régi kőtemplom használatára fölött, melyet örökösen átengedtek a pápistáknak, mellette pedig a lutheránusok maguknak csinos fatemplomot építettek s ezen egység fenntartására kölcsönösen ezer forint kötbért köteleztek.

E testvéri szeretetre alapított egységet emberül megállották őseink azután is, midőn három év mulva, az 1567-ik évi debreczeni zsinaton a magyar protestánsok Kálvin rendszerét elfogadták s a Tiszán innen és túl levő egyházközségek ahhoz rögtön áttérvén, Luther tanait a kecskeméti is elhagyták s a hazánkban magyar-hitnek nevezett helyét hitvallást vették be, — mert utóbb itt már csak pápista és kálvinista felekezetekkel találkozunk.

Ezen egység lett alapja azon három évszázad hosszú folyama által szentesített szervezetnek, hogy nem tekintve a két vallás hívei létszámának időnkinti változásait, a községi javadalmak és előjárói állomások maig is közösen használtatnak; innen származott ama testvéri szeretet köteleke, hogy az egyházközségek középületeinek s intézeteinek alapításakor egymást vetélkedve segíteni buzgolkodtak; így történt, hogy a török uralkodása alatt saját magyar felsőbbségétől elszigetelt város önkormányzatában a két vallásfelekezet lelkészeinek egyenjogú tanácskozási befolyást engedett s e viszonyos testvéri szeretet a lelkészek és nép között különbség nélkül mindig fentartatott. Midőn 1601. évben virágvasárnapján a városba behatolt felvidéki magyar hajdúk a pápista papot megszállván, vendéglátásra túlságosan erőtetnék, a vegyes vallású városi község három arannyal segélyezte őt ez önkénytelen vendégszeretet költségei elviselésében; — midőn Miklós kovács ugyanez évben a tatárfogságból a város által kiváltatnék, annak 14 arany váltásdíját a pápista pap sajátjából két arannyal segítette kiállítani, s a tatár aga által a várostól követelt ezüst-csakány készítéséhez a pápista pap 24 nehezéknyi ezüst adományval járult; — midőn pedig 1602-ik évben a pápista papot a tatárok elfogják s rabul viszik, a vegyes vallású városi község váltja ki őt 40 arannyon. — Nagy bűn volt ekkor őseinknél a törökösség, vagyis az ország egy részét leigázott pogány törökkel törvény által tiltott közlekedés s bizonyos ügyekben török hatósághoz folyamodás; az 1659. 13. törvény halálbüntetést szabott a törökösség bűnére: midőn 1680-ik évben Koháry István füleki várkapitány és Kecskemét hatalmas földesura az itteni református felekezetet szigorú fenyegetés alatt feleletre vonja s maga elibe idézi azért, hogy az új templom építése végett a törökhöz folyamodni s Konstantinápolyba a szultánhoz követséget küldeni merészelték, a pápista előjárók élén páter Kecskeméti Gellért, az itteni ferenczes atyák derék gárgyána jelent meg a hatalmas főúr előtt és eszközölte ki a testvér hitközség bántatlanságát; — midőn ez után Tököli fejedelem kuruczai Csuda István hadnagysága alatt a ferenczesek itteni gárgyánát elfogják s nyergetlen lóra kötve rabul vi-

szik, — a kecskeméti kálvinista gazdák illő számmal lóra kapnak, a kuruczok után vágatnak s a barátot erőhatalommal megmentik. — 1690-ben, midőn a török kiveretése után Szelepcsényi György esztergomi érsek innen a reform. lelkészeket, tanárokat és diákokat katonai karhatalommal kiűzetni és elszélesíteni rendelte, — mult század közepén, midőn a reform. gymnasium felsőbb osztályai betiltatni rendeltettek, — mindannyiszor a vegyes vallású városi község s a kath. felekezet kifejlesztett erélye mentette meg a testvér hitközséget a veszélytől. — Legutóbb 1813-ban de már erre minék is hivatkozunk.

Ilyenek voltak a mi derék őseink a vallásszabadság véres vitáiban s a lelkiismeret-szabadság ellen felsőbb helyeken elkövetett bűnös merényletek korszakában.

Míg az ország némely részeiben a vegyes vallású községek lakosai egymás közt a templom és vallás miatt háborogtak, sőt véres civakodásokra fakadtak, folyvást gyűlölködtek, töröknek, tatárnak, németnek, magyarnak egymás ellen árulkoztak s e miatt általában tönkre jutottak: addig a mi gondos őseink testvéri szeretetben, vallási egyenjogúságban, összetartó egyetértésben éltek s mint azon korból jegyzőkönyveink fentartották „Városunk megmaradása és gyarapítása” körüli gondoskodással foglalkoztak.

S vajon mi lett volna e városból, ha itt a török markában, Buda, Eger, Szolnok és Szeged ágyú torkában, őseink egyetértés helyett a vallási civakodás terére engedik magukat sodortatni? Bizonyára végromlás következett volna e városra is, mint körülötte Pesttől Szegedig a dunatisza között e mai napig égre meredező pusztatemplomok romjai, az itt hajdan fenállott sok népes helység elpusztulását igazolják. De a vallási türelem, békés összetartás és egyetértés megacélozta ősapáink jó igyekezetét, az anyatejjel beszívott testvéri szeretet török, tatár és német ellen erős páncéllal övezte fel őket, — és a 150 évig tartó török uralkodás alatt, éppen a vallási küzdelmek korszakában, e város aránylag többet gyarapodott népességben, vagyonban s erkölcsi szilárdságban, mint akár az előtt elmúlt 500, akár pedig azóta lefolyt mintegy 200 év alatt.

Hát mi, szeretett polgártársak! vajon elfajzott maradéki volnánk-e ama hamvaikban szendergő derék dedősöknek? és most mi képesek lennénk feladni a testvéri szeretet és egyetértés ama drága talizmánját, mely ősapáink idétt e városra hirt, nevet, vagyont és dicsőséget árasztott?

Az nem lehet!

Őseink hajdan a vallási keserű viták szomorú korszakában fölülemelkedtek a hitrajongók örjögése s viszonylag egymásnak, általában az egész város népének a lelkiismeret-szabadságot megszerzették s kegyelettel mindig fentartották.

Hát most mi a politikai rajongások meddő vitáin nem tudnánk-e fölülemelkedni? holmi divatos eszmék miatt ellenségivé, üldözőivé lehetnénk-e egymásnak, nem túrnánk-e a véleményszabadságot s készebbek lennénk-e a város jelenét s jövőjét inkább oda dobni a véletlen vakeset kockájára, mintsem a küszöbön álló nemzeti és közműveltségi nagy átalakulás válságos percében a szabadság, egyenlőség, testvériség magasztos eszméjének hódolva, e városnak, általa minmagunknak, illetőleg utódainknak közjávára működni elengedhetetlen polgári kötelességünknek beismerni tudnánk?

Ezt mi nem hihetjük!

Bár gondolnánk utóbbiak jóemlékezetű őseinkre; kik a vallási megosztás korszakában is gondosan megőrizték az egyetemes városi lakosság közös érdekeit.

Tanuljunk szeretett polgártársak a történelem örök igazságú lapjairól, tanuljunk a szent könyvekből, melyekben meg van írva, hogy minden ország, mely magában meghasonlott, pusztulásra jut: ha

mi meghasonlottunk, vizsgálódásunk miatt e város menthetlenül oda van.

Hajdan egy haldokló fejedelem számos fiainak csomóba kötve annyi pálcát adott kezükbe, hányan ők voltak, parancsolván, hogy törjék el; azok fejenként megkísérlették, de nem boldogultak vele, nem bírták eltörni: ekkor az atya szétszedi a pálcákat s mindenik fiának egyet ad, kik most az átvett egyes pálcákat erőttetés nélkül szétördelik. Lássátok — így szól a böles fejedelem — ha ti mindnyájan egyetértők és összetartók lesztek, mint egybekötött pálcáitok voltak, soha senki sem fog legyőzni titeket; de ha egyenetlenkedtek, háborogtok, egymástól különválva békétlenkedtek, akkor bárki, a nálatok sokkal gyengébb is erőt veszen rajtatok — s mint szél a pozdorját elsőr titeket!!

Tanuljunk e régi, de soha el nem évülő példából, szeretett polgártársak! tanuljunk derék őseinktől. Tiszteljük a véleménykülönbséget, őrizzük meg saját meggyőződésünket; de meddő viták miatt fel ne áldozzuk városi közönségünk legszentebb érdekeit. E város nekünk nem saját tulajdonunk, hogy azzal öntetszésünk szerint rendelkezessünk: e város őseinkről ránk szállott hitbizomány, melynek közjára fölött örködni tartozunk; e város jólétéért felelősek vagyunk a történelem bírószeke s az utókor megvesztegethetetlen ítélete előtt. — Legyünk egyetértők, összetartók, hogy e várost, melyet őseink nekünk megtartottak s folyvást gyarapítva ránk bocsátottak, mi is megnyugtató önérzettel bocsássuk az utánunk következő nemzedékre s unokáink legalább annyi jót mondhasanak rólunk, mennyi áldással tartozunk mi őseink dicső emlékének.

(Folytatjuk.)

Kecskemét városának jog-, birtok- és gazdasági viszonyai, az ürber behozatala idején 1768. évben.

— A Pestvármegye levéltárában létező eredeti példányról — az akkori írásmód megtartásával — közli: **Tóth Lajos** ügyvéd. —

Puncta interrogatoria. — Responsa.

(Kérdőpontok. — Feleletek.)

(Vége.)

4) (Kérdés.) Minden helységnek micsoda? és minémű haszonvételei: úgy ellenben mitsoda kárára szolgáló állapotai határiban vannak?

4) (Felelet.) Határunkbeli földnek térségben bőven gyümölcs fáink és feles szőlőink vannak: azokból pedig homokos földihez képest némely esztendőben ugyan bőven, de mindenkor gyenge és más esztendőre nem tartható borokat szűrünk. Földi mindennemű terméseinkből, bárányinkból kilenczedet ez ideig nem adtunk, hanem a tizedrészszel (melyet az ő helyin exarendálni szoktunk) együtt magános hasznunkra fordítunk. Közönséges szükségnek enyhítésére városbeli kocsmáknak, mészárszéknek jövedelmét vesszük. Esztendőnként nevezetes négy vásárjaink vannak, városi piacunkon pedig vidékieknek szabad minden nap megállapodni, és a mit hoznak eladni.

Lisztre és kása tsinálásra alkalmaztatott két száraz malmaink, az városi lakosoknak pedig, hatvan száraz malmai önnön használásunkra vannak. Városunk számára való réten hat ökrű harmincz

szekér szénát kaszáltatunk. Vannak az városnak öt boltyái, kiket az kereskedők árendában bírnak, városbeli lakosok közül heten találkoznak, kiknek magános boltyái vannak, városunkban közönséges haszonra, és az lakosoknak is javára kereskedők s mesteremberek bőven tartózkodnak, és többnyire polgárságban laknak; az görög kereskedők egyes társaságban lévén, 350 ftokat, hasonlóképpen némely zsidók egyedül bőrvásárlásokért tartózkodván, 90 ftokat árendában a városnak esztendőnként fizetnek.

Kevés erdőink két helyeken vannak, de azokat egyedül az hadi rendnek számára és városunkon némely vizes esztendőben eláradni szokott posványoknak töltésére tartjuk.

Igás, fejős barmaid és hámos lovaink határunkban legelőnek. A tiszához 3, dunához pedig 6 mérőföldre vagy az városunk.

Kárunkra marha legelő földjeinknek huszadrészt haszontalan homokosnak mondhattuk. Városi lakosunk számához képest határbeli földünk igen kevés; ugyan azért szomszéd és távol lévő pusztákat nyomos és igen nagy árendákba kényszerítettünk tartani; magános szükségünk enyhítésére erdőnk határunkban nincsen.

5) (Kérdés.) Hány és mitsoda szántóföldeket és réteket egész házhelyes jobbágy bir? egy hold föld hány pozsonyi mérőre való, és a réteken maga idejében sarjút kaszálni lehet-e?

5) (Felelet.) Városunkban kik legyenek egész vagy félhelyet bíró lakosok, ez ideig nem tudhatyuk, mivel sem városunk, sem határunkbeli földjeink felosztva nincsenek: a lakosoknak is több hogy sem két része minden szántóföld s kaszáló rét nélkül vagy; a kik pedig határunkban szántóföldeket és kaszáló réteket bírnak, szabad lévén mindenkor az adás s vétel, azokat vagy készpénzen szerették, vagy elejktől reájok maradtak, vagy előbbi gazdájok maradék nélkül elhalván, földes úri adományok mellett vették, és már most szállások és kethelyek neve alatt használják, melyeken, nagyobb és kisebb voltakhoz képest mennyit bizonyosan vethetnek és hány szekér szénát kaszálhatnak, ha csak személy szerént azokat bíró gazdákat nem kérdezzük, a legnagyobb, középszerű és legkisebb szállásokat egyébképpen meg nem mondhattuk. Ugyan azért ezen kérdésre igenesen nem felelhetünk.

Sarjút nem lehet kaszálni, mivel a földnek hevesége és homokos szárazsága miatt a fű második kaszára nem nyölhet.

6) (Kérdés.) Egy jobbágy által hány napi és minémű robota? mennyi számú vonyó marhával eddiglen az uraságnak tétetődött? és az menetelek az jobbágyoknak visszajövelelkekkel számláltatott-e a robotákba vagy sem?

6) (Felelet.) Földes urainknak semminémű robotot vagyis szolgálatot nem teszünk, egyedül ha városunkba jönnek, vagy általmenések történik, vontató lovakkal, midőn kívánnák szolgálunk; de akkor is nem tartozásképpen, hanem engedelmes jóakarattal, nemis a városbeliek lovaival, hanem a mellyeket különös költségen közönséges jónak előmozdítására szokott a város egyéb aránt is láttatos számmal tartani.

7) (Kérdés.) A kilentzed eddiglen, és mitsoda időtől fogást, mikből adatott? és azon kilentzednek

kiadása azon vármegyebeli más dominiumokban szokásban vagy-on-e? és miket még a jobbágyok más adó feiben esztendőnként maga földes uraságnak adott, és jelesen az adók és ajándékok a földes úr által akar kész pénzben, akar naturalékban miből állók?

7) (Felelet.) Földi akarminémű terméseinkből, úgy más akarmelly jószágunkból kilenczedet ez ideig nem attunk; más helységeken lakosok pedig gabonáiból hanyadrészt adnak földes uraiknak, bizonyosan nem mondhattuk.

Elöl számláltuk földes urainknak tartozó árendabéli cencusunkat, azokon kívül, vagy kész pénzü, vagy konyhára valóban, tartozás vagy ajándék név alatt semmit nem attunk, sőt nem is kívánnak tőlünk.

8) (Kérdés.) Hány pusztá házhelyek vagynak minden helységben, mely időtől fogást? és mi okból pusztultak el? és ki által birattatnak?

8) (Felelet.) Említettük hogy határunk földjei és városunk felosztva nintsenek, a lakosok azért kik minémű részt bírnak, a szerént azt lakják és használyják, oly hely azonban, mellyet valamely lakos elhagyott volna pusztán és üressen, nem találkozik.

9) (Kérdés.) Az jobbágyok szabadok-e vagy örökössek?

9) (Felelet.) Házaknak, kerteknek, szállásoknak, szőlőknek szabad eladása, vétele ez ideig folyamatban volt, és valamint ezt, úgy az városbeli lakosnak elmenetelét, vagy változását az földes uraság soha nem ellenzette, de egyébiránt is árendás sorsunkra nézve szabadosoknak magunkat nevezük és tartjuk.

Datum in oppido Ketskemét die 18-a mensis aprilis 1768. (Azaz: kelt Kecskemét városában 1768. ápril hó 18-ik napján.) Csaba Mátyás város Fő Birája s. k. Ferenczy Gergely esküt s. k. Hajagos Józseph esküt s. k. Deák Mihály esküt s. k. Csáktornyai Ferencz Város Notariussa s. k. P. H. Stephanus Vida Processus Ketskemétiens Ordinaris Judex Nobilium m. pr. L. S. Paulus Szent Királyi ejusdem Processus adjunctus Jurassor m. pr. L. S. (Magyarul: Vida István, a kecskeméti járás főszolgabirája s. k. P. H. Szent Királyi Pál ugyanazon járás segéd esküdtje s. k.)

Jegyzet. A város pecsége kisebb alakú viaszlenyomat. Rajta ágaskodó kecske, a fölött pedig ily felirat: Kechkemét.

Kecskemét, 1876. márczius 20.

A „Kecskemét“ lap f. é. márcz. 19-iki számában megjelent, a községi iskola tanító urak által közölt cikkre, mely figyelmen kívül egyáltalában nem hagyható, e következő megjegyzéseket teszem; u. i:

Az mondatik a t. tanítótestület által, hogy már két hó óta nem kaptak a várostól fizetést; ez való igaz, sőt mikor e sorok a sajtóból kikerülnek, akkor már néhány nap hiján három havi követelésük is lehet; de erre megjegyzem, hogy nemcsak ők, hanem a szolgazemélyzet és a tisztikar is ily helyzetbe jutott; — ennek nagyon egyszerű oka van, nevezetesen az: hogy a város kiadásai nagyon bizonyosak, bevételei pedig ellenkezőleg éppen oly bizonytalanok, vagyis őszinte kimondva az igazat, úgy áll a napi bevétel a kiadáshoz, mint 1 a 100-hoz;

A község tetszése tapsviharban tört ki, de ő nem figyelve erre folytatá tovább ismét a néma csendben:

„Szomorúan zúg-búg a szél,
Csendről, nyugalomról beszél;
Édes lesz ott megpihenni,
Oda lent majd nem fáj semmi,
Oda lent majd nem fáj semmi,
Nem fáj semmi!“

Hangja oly megható bús, fájó és rezgő, minden mozdulata kimondott szavának tökéletesen megfelelő s bánatos halvány arcza oly szánást, részvétet gerjesztő volt... de szeméit csak mozdulatai közben lehetett látni, midőn kalapja karimája alól elő-elő villant.

A dal — úgy látszik — nagyon kimeríté, mert az „újra“ és „éljen“ kiáltásokra csak néma meghajlással válaszolt — hanem mivel a község tetszésének kívánatának zajos nyilatkozata szünni nem akart... a szinpadí falak közé rejtőzött, hol a tapsviharban, — könyeit törölgeté.

Szinész és könyv?! hiszen ez csaknem összeférhetlen két fogalom! s különösen Sirfynél, ki éjeit jobbadán mulatságokra, szórakozásokra szenteli, nemkülönben napjai nagyobb részét is!... s kinek panaszkodnia semmiért nem lehetett, hiszen ő irigyelt, első kőbor színész?!

Mindezekből ne ítéltetek. Vannak szívek, melyekben a legmélyebb keserv dül s a tett mégis ellenkező... s talán ép e miatt?! — Ki tudja, Sirfy is talán egy az ilyenek közül!

Azonban kövessük őt tovább s a való majd feltáru előttünk.

TÁRCZA.

Emlékkönyvébe.

Hervadt vidék, pusztá táj...
Beteg vagyok, szívem fáj,
Beteggé tett a bánat,
Fáj a szívem utánad.

Őszszel húll a falevél,
Szívem többet nem remél,
Minek nekem a remény?!
Le a sirba vágyom én.

Csendes sirba visz vágyam,
Melyet a hant fed lágyan,
S hol megszünt a földi baj. —
De él szümben egy óhaj.

Ha a tavasz visszajő
És siromon virág nő:
Jöjj siromhoz kis leány,
Szakits egyet s gondolj rám!

Hevessy József.

Két árva.

— Beszély: —

Irta: *Hornnyik József.*

Egyik kis város igénytelen szinpadán a „Betyárkendője“ adatott. Egy kőbor társaság működött ekkor itt, melynek tagjai közül az egész közönség

előtt csak egy volt az érdekes, egy volt a vonzó, mely a színházat elhagyatottá lenni nem engedé: a társaság disze és éltető lelke — Sirfy Jenő.

Sok darabban — melyekben mindig csak a sorsüldözött, halni-vágyó stb. szomorú végzetű egyéneket személyesíté — megtapsolta már a közönség, de annyi koszorút és dicsőséget még nem aratott soha, mint a ma előadott jutalomjátékában „Bandi“ szerepében. Megérdemelte. — Ne irigyeljék koszorúit, kik tán nagy tetteitek daczára sem nyerhették el azt... hiszen az ő dicsőségét a csekély számú közönségen kívül senki nem tudja, sőt nem sokára majd ez is elfeledi s csupán a koszorúk hervadó virágai emlékeztetik még azon napra: melyen keserve kiöntéseért tapsokkal jutalmaztatott. — Hadjátok őt koszorús párnáin édesen aludni, a virágok kellemes illati majd elűzik ágyától a rémképeket talán, mik álmai közt oly rémesen gyötrik.

Nézzétek Sirfyt a szinpadon, oly bütéljes, oly megható ő, mintha eltűnt szomorú multja még egyszer a jelenbe lépett volna! — Magas, gyönyörű természet betyár ruha fűdi, nőies lábára oly páratlanul illik az a sarkantyús csizma, pisztolytartó öve oly feltűnővé teszi karcsú derekát s barna, kúszált fürteit oly igézően fűdi el félig a szemére vágott pörge kalap! — Kalapját még jobban szemére vágva éppen most éneklí kedvencz dalát.

„Szomorú fűz hervadt lombja
Ráhajlik a sirhalomra,
Kis madárka zeng az ágon...
Temetőbe, sirba vágyom,
Temetőbe, sirba vágyom,
Sirba vágyom.“

sőt megtörténik az is, hogy van oly nap, melyen semmi bevétel sincs; így állván a bevételek, nem csuda sőt nagyon természetes dolog, hogy a fizetési képtelenség beáll.

Továbbá az mondatik: hogy a tanügynek különös kijelölt alapja van, ez is igaz, de nemcsak a tanügynek; hanem minden ügynek van alapja, csak hogy se egyik se másik alap nem folyik be pontosan — sőt nagyon is pontatlanul, úgy annyira, hogy bátran ki merem mondani, hogy nemcsak múlt évi, hanem 10—15 éves tartozások is vannak, melyek összege igen tekintélyes összeget mutat fel; ha valaki kétkednék ez állításomon, kérem legyen szives a könyvelő osztályba menni, hol csalhatatlanul meg fog győződni a mondottak teljes valódiságáról.

Végre, hogy egyik alapot a másikra fordítani nem volna szabad, erről a pénztári hivatalnak legkisebb tudomása sincs; ez volna csak jó a pénztári hivatalnak, ha e tárgyban szabatos utasítást nyerhetne, mert ekkor tudná magát mihez tartani és nem volna a sok kellemetlen zaklatásnak kitéve; nem ott van a hiba, hogy egyik alap a másikra fordítatik, hanem a mint fentebb is mondtam, sem egyik sem másik alap rendesen be nem foly.

Hogy pedig a városi pénztár fizető képessége rögtön helyre álljon, ahhoz nem kell egyéb, mint az, hogy a múlt 1875-ik évi tartozások behajtassanak, a mint ez megtörténik, el fog enyészni minden baj; nem lesz oka senkinek panaszkodni; a város tekintélye, a mi legfőbb, fenn lesz tartva, a pénztári hivatal pedig meg leend kimélve a kellemetlen zaklatásoktól.

Kudar Antal, főpénztárnok.

SZÍNHÁZ.

Egy heti szünetelés után színházunkban az előadások ismét megkezdettek, még pedig igen vigyan, mennyiben egymásután két vígjáték adatott elő. A szerdán előadott „Nőuralom“ kevés jövedelmet adott a jótékony nőegyletnek s ekép az előadás nem is annyira ennek javára, mint a mielőtt adatott, mert — leszámítva, hogy egyesek arkádiai hangján az egy heti megviseltetés fejezte ki magát — az egész összevágó előadás kedélyes jeleneteivel bennünket mindazon élvezetekhez eljuttatott, melyekre igényeink kiterjedhetnek. Főrésze volt a siker biztosításában Aradinénak, ki igen helyesen fogta fel szerepe szellemét, kellőleg előkészült s — elmondhatjuk — művészileg vitte keresztül. Sokszor gyönyörködünk Aradiné asszony szabatosan szép játékában, szinpadri ritka szép alkalmazkodásában, — de nem vélünk túlozni ha azt állítjuk, hogy minden eddigi fellépései közül — melyeknek kellő elismerést juttattunk — ez volt itteni működésének koronája! Kiemeljük még Harayt, kinek a szabatos és mérsékelt előadás előnyére válik.

Másnap újra vígjáték következett: Bokodi Antal úr fellépteül Moliere: „Fösvény“-e, mely igazi becsesel bíró vígjáték nagyobb érdeklődést is megérdemelt volna, mert nemcsak a szemnek és fülnek van írva, hanem főleg az értelemnek. Bokodi úr hatással lépett fel, játéka teljesen correct; talán alakításán lett volna némi módosítani való; de különösen arczjátékában sok művészetet fejtett ki, ez

II.

A tegnap ünnepelt színészt ma este egy kis csárdában találjuk, környezve kancsók és egy eléggé tisztos társaságtól.

Sirfyt — úgy látszik — még a koszorúk özöne sem vidította fel: mert halvány arca még csak oly bánatos, mint tegnap volt s bús lelke a telt kancsók mellett is csak oly merengő, mintha egyedül, elzárva a magányban volna. — Még a kancsók hevítő nedvei sem birtak egy parányi pirt erőszakolni halvány arcára, sőt merengésében sem tudták háborítani... ő — mint látszik — annál halványabb s merengőbb, minél többet iszik.

Mellette egy collegája ül, Megyesi, igen vidor kedélyű és vonzó külsejű fiatal ember s szüntelenül cseveg a társaságban, melyben — viseletéből és szavaiból ítélve — nem most van először.

Az asztal mellett még két férfi ült a boldog korcsmáros-páron kívül: Nyerges a kántor és komája Miklós tanító, mind a kettő a színház rendes látogatója.

Az asztaltól nem messze a kemence mellett a csaplárnénak fogadott leánya, Terka volt, kinek mély bánatát hallgatagsága s olykori fájó sóhaja bizonyítja. Termete gyönyörű volt, de arcának csak kis részét lehetett néha látni, mert a fején levő kendő azt nagyobbbrészt mindig eltakarta. — Szegény, ő beteges volt! Kötéssel foglalkozott s merengéseiben volt elmerülve, miként az asztalnál ülő Sirfy... úgy látszik, eme két kedély nagyon hasonló — ah, de miért is nem néz már egyszer reá az a Sirfy?!

(Folytatása következik.)

a tetszést folyton fokozta teljes meglepedéssel tért haza a közönség, melynek további figyelmébe ajánljuk őt.

Titok.

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

— **Keményre fordult időjárásunk** végre ismét megenyhült s a rég terveit kirándulásokra kedvezőbb. Már a kedvencz ibolya is minden hölgyzobában feltalálható s a piacon a legnagyobb kelendőségnek örvend.

— **Hymen.** Keresztes János úr, a helybeli jogakademia egyik derék fiatal tanára a napokban váltott jegyet a bájos Szél Mari kisasszonnyal. A legjobbakat kívánjuk az eljegyzett párnak.

— **Az árviz károsultak javára** városunk több előkelő hölgye műkedvelői előadást s azzal egybekapcsolt concertet rendez. A program szerint az ápril 9 én (Virágvasárnapon) rendezendő estély első része hangverseny lesz, melyben közreműködésre eddig Dömötör Ida, Jóna Ágnes, Kecskeméti Berta és Szilády Janka kisasszonyok nyertek meg; második részét pedig egy rövid vígjáték előadása képezendi, melyben szinte legjobb műkedvelőink vesznek részt. — Örömmel jegyezzük fel a nemes célú terv megindítását s a legjobb sikert jósoljuk neki. — A folyvást fokozott mérvben pusztító vizár az egész ország részvétét igényli a süjtöttak segélyezésénél, annyival inkább remélhetjük itt a közönség tömeges pártfogását, hol a rendezők (élükön Kiss Flóra és Kovács Teréz úrhölgyekkel) a legnemesebb élvezetek egyikét kapcsolják a jótékonyági czéllal össze. — Jövő számunkban részletesen közöljük a programot.

— **F. hó 27-ikén** este a „Társas-kör“ rendes gyűlésén Hanusz István tanár úr fog szivességből felolvasni. A felolvasás címe: Kecskemétről Philadelphiáig. Ez alkalomból a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Lapunk** mult számában közölt azon hirt, miszerint Sági Sándor a nyakán ejtett szúrások következtében meghalt volna: kénytelenek vagyunk helyreigazítani, — mert a nevezett a gyors orvosi segély alkalmazása folytán életben maradt.

— **A napokban** kísérték át Jászkunkegyháza körüli helybeli kir. törvényszék börtönébe — ottani lakos id. Mudri Jánost, ki is fiú-gyilkossági kísérlettel van vádolva. Nevezett ugyanis f. hó 21-én hajnalban ágyban fekvő fiának a nyakát egy éles késsel el akarta vágni, azonban az a párnákban felakadva csak könnyű testi sértést okozott nevezett fiának a nyakán, — ki is álmából felriadva az ágyból kiugrott és az udvarra szaladt, követve gyilkosszándékú apjától; itt azonban a lármára oda sietett szomszédok segítségével sikerült id. Mudri Jánost összekötözni s fiát körmei közül megszabadítani. Ekkor azután a feldühödött apa kezét a kötelékből kiszabadítva önmagát akarta meggyilkolni s a még keze ügyében levő kést torka- és hasába döfte, azonban sikertelenül, mert életben maradt és most a börtönben várja büntetését. Az ok, mely a szerencsétlen vádlottat a vérengzés elkövetésére indította, még nem tudatik.

— **A Muszaj külváros lakói** panaszkodnak, hogy ő reájuk a városi hatóságnak semmi gondja nincs s ennek folytán utcáik oly rossz állapotban vannak, hogy sáros időben ki sem lehet a házakból lépni. A tanuló gyermekek csak akkor mehettek iskolába, ha fagyott. — Reméljük, hogy az útcinálás idényében a mérnöki hivatal ő reájuk is kiterjeszti gondoskodását s a panaszolt hiányokat mielőbb orvosolni fogja.

— **Szerdán** vagyis f. hó 29-én Gerő Lina k. a jutalmául adatik a „Rózsa-Királyné“ 4 felv. népies dráma. — Reméljük, hogy közönségünk — a kedvencz színész nő iránti jóindulatból — tömegesen részt fog venni ezen előadáson.

— **Jelentés** a Nőegylet javára rendezett szini előadás jövedelméről. A Nőegylet javára rendezett szini előadás — „Nőuralom“ — fele jövedelme 53 forint 7 krajczárt tett. E fentebbi összegben kívül ajándékozni sziveskedtek Juhász Christophori Ilona úrnő 1 forintot, özvegy Kovács Lászlóné úrnő 6 forintot. Összesen 60 frt. 7 kr. — Midőn ez alkalommal a nagyérdemű közönség szives pártolásáért a Nőegylet tisztelettel nyilvánítja, egyszersmind tisztelettel jelenti, hogy első választmányi üléséből ez összeg a legégetőbb segélyezésekre fog azonnal kiszolgáltatni. — Kecskemét, 1876. márczius 23. Horváth Döméné, a Nőegylet elnöke.

— **Ismételve figyelmeztetjük** t. olvasóinkat a ref. főiskolai ifjúság részéről rendezendő Deákünnepélyre, mely vasárnap d. e. 10 órakor fog végbemenni.

— **A természettudományi társulat** f. hó 22-én tartott ülésében Dr. Kecskeméti Lajos úr érkezett a gyermek-ápolásról. Ez érdekes munkáját lapunk számára szives volt átengedni, melyet térhiány miatt csak jövő számunkban közölhetünk.

— **Gyilkosság.** Balla István pusztamonostori haszonbérelő számadó juhászát: Máté Istvánt

f. hó 23-án — állítólag tilos legeltetés közben — agyonlőtték. A gyilkos kinyomozása iránt a lépések már megtették.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Páratlan adakozás.** Szabadszállás város kocsisa, mint biztos forrásból hallottuk, száz frtnyi összeget adott át a vízkárosultak javára. Ugyanis ötven forintot Kunszent-Miklós s ötvenet Fülöpszállás vízkárosultjai részére. A páratlan adakozó évekig megtakarított filléreit adta át a szent célra. Eljen sokáig!

— **A Fertő tavának medre,** mely már egészen kiszáradt volt, ismét megtelt vízzel és a környékbeli lakosok most csónakok után látnak, melyen a víz tükrére bocsátkozhatnak, mely most szántóföldjeik felett elterül.

— **A kutya csókja veszedelmes.** Sok leánykának (és sok mamának is) megvan az az inaestetikus szokása, hogy a házi kutyákat s ebceket csokolgatják. Egy ily csók közelebb gyászosan végződött. M. kisasszony sokáig gyengélkedvén, fölötté orvosi tanácskozás tartatott. A tanácskozásban részt vevő Wilms titkostonácsos egy ideig figyelemmel megnézte a beteget s pár, rövid kérdés után így szólt hozzá: „van a kisasszonynak talán kutyája?“ — A patiens nemmel felel. „Hanem talán volt egy?“ — szólt ismét az orvos. „Nos igen, egy kis kutya valami három év előtt“, — válaszolt a hölgy, csudálkozva a kérdéseken. — „És — ugye — ön meg is csókolta azt a kis kedvest?“ A beteg töredelmesen vallott s az orvosok konstataáltak, hogy a patiens mája a kutyákon észlelt szalag-férgektől van megtámadva. Egy rögtön teljesített operáció e diagnosist csak megerősíté. Négyszer vetette magát a beteg ily operációnak alá, az ötödiknél meghalt.

— **Egy jezsuita fontos találmánya.** Egger, jezsuita atya a manascheimi rendházban villany-mozdonyt (electromotor) talált fel, melyben a hajtó erőt gőz helyett villanydelejeesség képezi. A mozdony gépezetét egy prágai gépész már elkészíté. A próbát kitűnően kiállotta. Egger atya találmányát a philadelphiai világtárlaton ki fogja állítani.

— **IV. Napoleon,** másnéven „Lulu“ herceg, ki az első tűzpróbát 1870-ben Saarbrükennél állta ki s jázóta wolwichi intézetben a tűzér tiszti próbatéten két izben megbukott, kapott valahára az angol hadseregnél egy kis katonai rangot, kineveztetett a gibraltáron székelő 14-ik huszárezredhez hadnagygyá.

— **Aranyhegy.** A philadelphiai világtárlat egyik legnevezetesebb tárgya kétségkívül azon arany- és ezüsthegy lesz, melyet a hires Flood, O'Brien, Makay és Fayr pénzemberek ígérnek a kiállítási bizottságnak. Ez a hegy pedig nem közmondásbeli, hanem valóságos aranyhegy lesz, mely tíz millió dollár értékű nyers aranyból és ezüsből lesz felhalmozva. E mesés fémtömeg 150 tonna súlyt fog képviselni. Ennyit termelnek öt hónapon át az összes virginiai bányákban. San Franciscóban állítólag már öt millió értékű nyers arany van felhalmozva, hogy Philadelphiába szállítsák s így valószínű, hogy a nevezett pénzfejedelmek nemcsak ígérnek, hanem adnak is aranyhegyet.

— **Borzasztó párbaj** történt közelebb a belga-francia határon. Egyik párizsi teremben két előkelő úr, egy gróf és egy herceg a francia választások miatt oly nagy vitába keveredett, hogy a gróf a herceget arcul ütötte. E miatt másnap reggel párbajra került a dolog. Az elkeseredett küzdelemben már két sebet kapott a herceg, de a vérvesztés dacára és bár alig állhatott lábán, nem hagyott föl a vívással és végerejét összeszedve, egyszerre oly csapást mért ellenére, hogy ez mint villám által sújtva összerogyott. Ekkor a herceg halálsápadtan, véresen, ingadozva elővette zsebkezdőjét, majd elhatározottan a hulláshoz közeledett, a vérbe, mely a gróf mély sebéből folyt, bemártotta zsebkezdőjét, ezt az elremült tanúk szemeláttára arcához dörzsölte és így szólt: „Önök el fogják beszélni, mint boszultam meg az arculütést. A sértő vérevel mostam meg arcomat!“ E szavak után saját két tanújához fordult a herceg és így folytatta: „Önökre bízom e zsebkezdőt: adják át nőmnek szent kötelesség gyanánt, hogy nászajándékul adja azt leányunknak. E hozományt hagyja neki az atya mint nevének tisztaságát.“ Alighogy ezt kimondta, halva rogyott össze s arczán a ki-elégített becsület nyugalma mosolygott.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Nyilt kérdés a helybeli t. Postahivatalhoz.

Alulírott bátor vagyok kérdezni a helybeli t. Postahivatalt, mi az oka, hogy a „Természettudományi Közlöny“-nek, mely nevemre jár, már 3 száma elveszett mult évi október, tehát 6 hó óta,

a „Műgyetemi Lapok“ 3 száma közl pedig egy már szintén eltűnt s mindezeket csak ismételt reklamációk után kaphattam meg?! Mi az oka továbbá, hogy a „Bihar“ című lapból, mely hetenkint 4-szer jelenik meg, több ízben már egy-egy hétig sem kaptam egy számot sem? Mi az oka végre, hogy a polgári leányiskolának járó „Néptanítók Lapja“-nak decemberi füzetét teljességgel nem, a januári és februári füzeteket pedig csak néhány nappal ez előtt kaptam meg más kéztől? A márcziusi szám sem érkezett még hozzám.

Ha kívánatlik, még egyéb részletekkel is szolgállok ez ügyben. Együttal előre is kijelentem,

hogy a kiadó-hivatalokra ne tessék hivatkozni, mert határozottan meggyőződtem, hogy ott az expedíciók pontosan megtörténtek.

Kecskemét, márczius 22. 1876.

Páthy Károly,
polgári leányiskolai igazgató.

Szerkesztői ismét.

Bauer Lórádnak. Sajnálattalunkat fejezzük ki, hogy a beküldött alkalmi szép verseket nem közölhetjük. Azok később küldettek be, mikor lapunk tárczája már telve volt. Elkésve közölni nem akartuk, bár így is élvezetes olvasmány lenne; azért becses válaszáat kérjük e tárgyban.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1876. márczius 24.

Tisztabúza h.-l.	73—74 k.-g.-mos 8.—	frtól 8.20 krig.
Elegy. „	71—72 „	6.— „ 6.20 „
Rozs „	69—70 „	5.60 „ 5.80 „
Árpa „	60—62 „	4.20 „ 4.50 „
Zab „	42—43 „	4.— „ 4.10 „
Kukoricza „	70—72 „	4.— „ 4.20 „
Köles		3.80 „ 4.20 „
Burgonya m. mázsa		— .60 „ — .90 „

Felelős szerkesztő: **SZELESS JÓZSEF.**

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

A „JÓZSEF“ gőzmalom helyiségénél már 4 év óta berendezett s „**muszka**“ gőzfürdő név alatt már eddig is ismeretes, igen esinos és kényelmes gőz- és zuhanyfürdő, ez év márczius hó 8-ik napjától kezdve, a n. é. közönségnek használat- és élvezetül megnyitva, által adatott.

A négy évi észlelet és tapasztalat nyomán ezen muszka-modor szerkezettől és csodaszzerű gyógyító tiszta s lágy vizű gőz-, kád- és zuhanyfürdők a következő bajokban téveszthetetlenül, tehát bizton gyógyít: rheuma, szembaj, gyo-morgyengeség, nehéz lélegzés, hurutbaj, nátha, derékfájás, fogfájás, hascsikarás, köhögés, esonthatogatást és erősít a test fáradtság és lankadásban bámulatosan.

Egy vagy két személyre a gőz-, kád- és zuhanyfürdés díja dörzsölés és lepedővel együtt 80 kr. — Csupán kád- és zuhanyfürdés 60 kr.; s így miután ezzel a szolgálattal dörzsölő egység díja is meg lesz fizetve, azontúl a t. fürdő-vendég semmiféle kiadással nem tartozik, kivéve azon rend-fentartás engedelmisségével, mely szerint a fürdést — az egészség szempontjából tekintve is — egy óra hosszánál tovább használni nem lehet.

Tehát ha ketten fürödnek egyszerre, esik egyre-egyre a gőz-, kád- és zuhanyfürdésnél csupán 40 kr., a kád- és zuhanyfürdésért 30 kr.

Gyógyfürdők — ünnep- és vasárnapokat kivéve — minden nap reggel 7 órától kezdve esti 8 óráig, úgy a nők, mint férfiaknak — szükség esetében tovább is — nyitva leendő; június 1-től kezdve pedig egész október első napjáig ünnep- és vasárnapokon is.

Jegyek a gőzmalom irodában válthatók.

Tisztelettel 19 (6—3)

a „József“ gőzmalom igazgatója.

60 sz. kik. napl.

Hirdetmény.

Szabó József helyb. lakos felperesnek, Szabó Lipót helyb. lakos alperes ellen 2000 frt. tőke s jár. iránti ügyében a kecskeméti kir. járásbírósnak 5947/875. sz. és a kir. törvényszéknek, mint váltóbírósnak 8618/875. sz. végzéseivel a kielégítési végrehajtás elrendeltetvén, különféle ingóságok u. m.: szoba, konyha és koresmabeli bútorok, borok, hordók, füvegek, képek stb. le- illetve felülfoglaltattak. Mely tárgyakra a nyilvános árverés kitézetik és annak Szabó Lipót kávéházi helyiségében leendő eszközölsére f. 1876. évi április hó 3-ik napjának s netalán a következő napoknak reggeli 9 órája oly megjegyzéssel tüzetik ki, hogy a tárgyak készpénz fizetés mellett becsáron alul is el fognak adatni.

A lefoglalt tárgyak netalán elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy igényeiket alulírt kiküldöttnél (Kecskeméten, körösi-útcza 235. sz. a.) annál bizonyosabban adják be az árverés kezdetéig, mert a később jelentkezők igényei figyelmen kívül hagyatnak.

Kecskeméten, 1876. márczius 15-én.

Matuska P. Olivér,

32 (3—2) kir. bir. végr.

1823. sz. t. 1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint néh. Gallia Fülöp esődtömege felpares részére 5000 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett Ujszászy Gyula tulajdonához tartozó — a pusztá-köncségi 25., 27., 28. sz. tjkvben 25., 28., 29., (30., 31.) részl. sz. a. foglalt 370, 200, 81 és 131 holdat tevő 24,000 frtra becsült földbirtok és tartozékaira a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi május 31. és szükség esetében 1876. évi június 30. napjának mindég d. e. 9 órája a telegkönyvi hivatalban akként tüzetik ki, hogy első alkalomkor az árverés alábocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telegkvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 483. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen telegkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés fogantatásait nem gátolhatván, egyedül a vételár fölsőlegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telegkönyvi osztálya 1876. márczius 15. tartott üléséből. 34 (1—1)

1742.
1876.

Hirdetmény.

Tisza-Úgh helység és Felső-Alpár pusztá közt teljesen felszerelt néhai Luby István örökös és Kecskemét város közönsége közös tulajdonát képező **révi átkelés** haszonvétele a f. évi 136. számú közgyűlési határozat értelmében 3 év tartamára haszonbérbe lévén kiadandó, a nyilvános árverés határidejéül f. évi ápril hó 12-ik napjának reggeli 9 órája a helyszínen levő révházhoz, vagy akadályoztatás esetében a lakiteleki csárdához kitézetik.

Árverési feltételek a következők: u. m.:
1) A bérlet kezdetét veszi a f. 1876. évi ápril. 24-én és tart 1879. évi ápril. 23-ik napjáig, vagyis 3 évig.

2) Vállalkozni akaró köteles 70 frt. bánatpénzt az árverelő biztos kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

3) A legtöbbet ígérő vállalkozó köteles bánatpénzét a leütendő haszonbéri összeg 10 százalékára a leütés alkalmával kiegészíteni.

A bérlet részletes feltételei az árverés alkalmával fognak tudomásul adni, egyébiránt addig is a gazdasági osztálynál a hivatalos órákban megtekinthetők lévén.

Kecskemét, márcz. 23-án 1876.

A gazdasági osztály által.

35 (3—1)

Kávéház és raktár bérbeadása.

A szentháromság-téren, a „NÁDOR“ című kávéházi helys g több szerelvényekkel, folyó évi Szt.-György naptól (ápril 24.) egy vagy több évre bérbe adatik.

Ugyanazon épületben egy nagyobbserű s különmemű gabonára használatát végett elrekesztett s kideszkázott száraz magtár, — melyet eddig a t. „József“ gőzmalom társaság használt — f. évi ápril 1-től huzamosb időre kiadandó.

Bérleti kívánók alólirhoz járulni sziveskedjenek.

Kecskemét, 1876. márczius 8.

Özv. Kovács Lászlóné.

29 (3—3) Nagy-csongrádi-útcza, saját ház.

7095.
1875.

Hirdetmény.

A szegedi nagy- és kis-útak belső végei közt eső s 3 hold és 201 négyszög ölet tevő esücsköföld örök áronni eladása a 620/875. számú közgyűlési végzéssel elhatározatván, az árverés megtartására a gazdasági osztály utasított, mely utasításhoz képest árverési határidőül a Városháza udvarára f. évi ápril. hó 7-ik napjának reggeli 9 órája kitézetik s erre a vállalkozni akarók 120 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy a kikiáltási ár holdanként 400 frtban állapított meg.

Kecskemét, márcz. 22. 1876.

A gazdasági osztály által.

36 (2—1)

Lakás kiadás.

Halasi-nagy-útczán 567. szám alatti házban 5 szobából, 1 előszoba, 1 konyha, 1 éléskamra, 1 nagy kamra és 2 padlásból álló lakás haszonbérbe kiadandó.

A lakást két lakrésze is lehet osztani s külön-külön is kivehető.

Bővebb tudomást szerezhetni

Fórián Júlia

37 (2—1) tulajdonosnál.

A t. cz.

fakereskedő, vállalkozó és jószág-birtokos

uraknak, a tavaszi idény fa-anyagbani szükséglet fedezésére úgymint fenyűdeszkákban, padlódeszkákban, fűrészelt fában és léczben, valamint mindennemű szálfákban ajánlja magát 22 (3—3)

a „Magyar-Német Erdőipar-Egyesület.“

Gőzfűrész Szolnokon. Gőzfűrész Tokajban.

Igazgatóság:

Budapestben, Széchényi-útcza 6. sz.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1876.

Szöllőbirtok-eladás.

Szolnoki-közön 300 útból álló, jókarban levő szőlő, szüretelő házzal és kúttal ellátva, szabadkézből örökáron eladandó.

A venni szándékozók értekezhetnek tulajdonos

Özv. Király Károlynéval.

38 (3—1) Mezei-útcza, 24. sz. a.

Tudósítás.

Alulírottak tudatjuk a nagyérdemű közönséggel, miszerint a helybeni takarékpénztár palotájában egy

új üzletet

nyitottunk, mely a t. közönség igényeinek megfelelőleg lön a következő czikkokkal nagy választékban berendezve:

Férfi kalapok, mindkét nembeli cipők, valamint mindkét nembeli gyermek-cipők, tüztöltő és katonasapkák, gumi-köpenyek, utazó-bőröndök, nemkülönb a nyári idényre szükségelt szalmakalapok, mind e tárgyak a legújabb divat szerint, elsőrendű gyárakból a legjutányosabb áron kaphatók.

Bátorkodunk egyszersmind a helybeli, valamint a környékbeli n. é. közönségnek a már számos évek óta fenálló kész női ruhanemű-raktárunkat szives figyelmébe ajánlani és bizalmukat ezen új üzletünkre is kiterjeszteni.

Maradunk illő tisztelettel

Spitzer és Grünblatt.

Szives fgyeembe ajánlandó, miszerint a tőlünk vásárolt cipők mindennemű igazítása a legcsekélyebb áron eszközöndők lesznek. 40 (4—1)

Ház-eladás.

A Széchényi-téren, özv. Szel Józsefné asszony szomszéd-ságában, 272-ik szám alatt levő ház **kedveso feltételek mellett** szabadkézből örökáron eladandó. — Nemkülönb ugyanezen házban egy

udvari lakás

haszonbérbe kiadandó. Bővebb tudomást ad nevezett házban a tulajdonos

Ölvödi András.

41 (3—1)